

sesmiddel ikke må sælges eller anvendes erhvervs-mæssigt, forinden giftnævnet har truffet de nødvendige bestemmelser for midlet, dels at sådanne bestemmelser ikke kan fastsættes, før der er tilvejebragt den efter nævnets skøn fornødne klarhed over midlets sammensætning og giftighed for mennesker og dyr.

ad stk. 2. Bestemmelsen er indføjet efter samråd med justitsministeriet og tilsigter at skabe hjemmel for, at de af giftnævnet for de enkelte bekæmpelsesmidler fastsatte forskrifter uanset bestemmelserne i lov af 25. juni 1870 om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende med senere ændringer kan bekendtgøres alene ved gengivelse på midlernes emballage.

ad stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 2, 2. punktum, i tillægsloven af 13. april 1954.

Til § 14.

ad stk. 1. Bestemmelsen i 1. punktum svarer til § 2, stk. 1, 1. punktum, i loven af 9. marts 1948, dog med den forskel, at bestemmelsen om, at den, der udfører bekæmpelsesmidler, skal foretage anmeldelse til kontrollen og føre en af kontrollen autoriseret bog, ikke er medtaget i forslaget, da denne bestemmelse anses for overflødig.

§ 2, stk. 1, 2. punktum, i loven af 9. marts 1948 bestemmer, at landbrugsministeren kan kræve andre oplysninger for stoffer af særlig beskaffenhed. Denne bestemmelse foreslås ændret til, at der kan kræves oplysning om andre forhold af betydning for kontrollen. I medfør heraf vil det f. eks. kunne kræves, at kontrollen skal have oplysning om eventuelle aktiverende stoffer i et middel.

ad stk. 2. Bestemmelsen i 1. punktum svarer til § 2, stk. 1, 3. punktum, i loven af 9. marts 1948, som ændret ved tillægsloven af 13. april 1954. For så vidt angår 2. punktum bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ikke findes i de nugældende love. Da flere hver for sig brugelige analysemetoder kan føre til afvigende resultater, må det ifølge sagens natur anses for nødvendigt, at der kan træffes bestemmelse om, hvilken af metoderne der skal anvendes.

ad stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 2, 1. punktum, i loven af 9. marts 1948.

Til § 15.

ad stk. 1. Bestemmelsen i 1. punktum svarer i princippet til § 9, stk. 1, i loven af 9. marts 1948.

Med hensyn til 2. punktum bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ikke indeholdes i de nugældende love, men det er ved bekendtgørelsen af 1. november 1954 pålagt kemikaliekontrollen at

varetage den omhandlede kontrol. Det må anses for rigtigst, at der findes en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

ad stk. 2. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de nugældende love. Da det imidlertid er en nødvendig forudsætning for, at kemikaliekontrollen kan føre en effektiv kontrol med midlerne, at kontrollen har adgang til at udtage fornødne prøver, er en lignende bestemmelse fastsat i bekendtgørelsen af 1. november 1954. Det må imidlertid anses for rigtigst, at bestemmelser herom indeholdes i loven.

Bestemmelsen er i princippet affattet i overensstemmelse med indstilling fra et flertal i revisionsudvalget. Et mindretal bestående af industriens og engroshandelens repræsentanter har ikke kunnet tiltræde bestemmelsen i den foreslåede formulering. Mindretallet ønsker bestemmelsen affattet således, at der kun gives kemikaliekontrollen adgang til at åbne pakninger med bekæmpelsesmidler, der er i salgsklar stand, d. v. s. færdigemballeret, færdigetiketteret og forsejlet, plomberet eller forsynet med oblat. Mindretallet har henvist til, at det kan forekomme, at en fabrikant fylder et færdigblandet bekæmpelsesmiddel på salgsemballage, forinden han har fået resultatet af en analyse af en prøve af midlet, og at salgsemballagen først færdigetiketteres m. v., når analyseresultatet foreligger og går ud på, at midlet er i overensstemmelse med analysedeklarationen. Mindretallet har anført, at det finder det urimeligt, at der i sådanne tilfælde skal kunne rejses tiltale mod fabrikanten, såfremt kemikaliekontrollen konstaterer, at indholdet i de ikke-salgsklare pakninger ikke svarer til analysedeklarationen.

Flertallet har heroverfor anført, at det efter dettes opfattelse ikke vil være muligt at gennemføre en effektiv kontrol, såfremt kemikaliekontrollen skal være afskåret fra hos fabrikanter og importører at kontrollere færdigblandede bekæmpelsesmidler i salgsemballage, hvorpå der måske kun mangler en oblat. Såfremt en fabrikant eller importør, der sælger direkte til forbrugere, først gør pakningerne i salgsklar stand, umiddelbart forinden leveringen til køberne finder sted, vil sådanne midler, hvis den af mindretallet ønskede regel gennemføres, ganske være unddraget kemikaliekontrollens kontrol. Dette uheldige forhold kunne ganske vist til en vis grad afhjælpes ved, at der blev fastsat en bestemmelse om, at fabrikanter og importører havde pligt til at oplyse over for kontrollen, til hvilke forbrugere midlerne var solgt, men en sådan bestemmelse, som mindretallet for øvrigt også har protesteret imod, ville ikke medføre så effektiv en kontrol som den, der kan gen-